

Török Gábor elemez - Talpalatnyi föld

2013 július 12. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

- [0](#)

Még nincs értékelve

Mérték

Bár 2010-ben még olyan elemzők is akadtak, akik – lengyel mintára – egy sajátos jobboldali kétpártrendszer vizionáltak, s a Fidesz és a Jobbik versenyfutásaként képelték el a magyar politika jövőjét, ezek az elképzelések egyelőre nem váltak valóra.

A Jobbik ugyan több alkalommal is kísérletet tett arra, hogy kormányképes alternatívaként, első számú váltópártként fogalmazza meg magát, a politikai térben azonban egyre inkább elfogyott a levegő körülötte.

A kormányoldal a radikális párt számos korábbi témáját átvette, zászlajára tűzte, megvalósította, míg a politikai viták centrumába került demokrácia-vitákban a Jobbik – értelemszeresen – nem lehetett vezérszónok, s különösen nem menetelhetett együtt a baloldali ellenzék pártjaival. Így aztán a Jobbik számára szinte egyetlen menekülőút maradt, egyetlen olyan irány, ahová más nem követhette, s amely pozíció korábban kétségtelenül figyelmet és sikereket hozott számára: a szélsőségesség.

Mindez azonban azzal is járt, hogy a párt kénytelen volt lemondani a váltópárti álmairól, s be kellett érnie azzal, hogy – a politikai szerepek jelentős része számára szalonképtelen pártként – nagyjából a választók 8-10 százalékának támogatását tűzheti ki célul. Ha megnézzük a közvélemény-kutatási adatokat, láthatjuk, hogy a Jobbik ma szinte pontosan ugyanott tart, ahol 2010 tavaszán tartott.

Ezen eredmények után a Jobbik számára szinte választási ajándéknak számított a földtörvény mostani parlamenti vitája. A földügyek a magyar politikában mindig is szimbolikus jelentőséggel bírtak, a bal- és a jobboldal küzdelmében önmagukon túlmutató helykijelölő szerepük volt. Emlékezzünk csak a kisgazdák 1990-es reprivatizációs követelésére, az 1997-es Fidesz-MDF-es népszavazási kezdeményezésre, vagy az uniós csatlakozás körüli vitákra. A Fidesz jobboldali fordulatának fontos segítője és bizonyítéka volt sokak számára, amikor a párt egyértelműen a családi gazdaságok és a külföldiek tulajdonszerzési tilalma mellett tette le a voksát, ahogy a földügyekben tekintélynek számító és a jobboldali agrárvilág rokonszenvét élvező Ángyán József 2006 utáni szerepvállalása is előbb a Fideszben, majd a kormányban sok gazdálkodó számára hitelesítette a párt mondanivalóját.

A földkoncessziós pályázatok körüli anomáliák, a földtörvény előkészítését övező viták és különösen a volt fideszes államtitkár nyilvános bírálata már előre vetítette, hogy itt olyan zavar támadhat az érben, amelyet a kormányzó párt politikai ellenfelei akár ki is használhatnak. Az világos volt, hogy a baloldali ellenzék ebben az ügyben – bár a hangja erős lehet - nem tudja hitelesen képviselni azt az álláspontot, ahonnan a legérzékenyebben támadható a Fidesz. A külföldiek tulajdonszerzésének – hangsúlyozottan - elvi lehetőségét megteremtő új földtörvényt az MSZP erői a platformról nem támadhatta, ahogy a családi gazdaságok szószólója sem nagyon lehetett. Az LMP-s és PM-

es képviselők már hitelesebbek lehetnek volna az ügyben, ám olyan mondatokat és olyan akciókat, amelyek igazán kiragadják a témát az átlagos politikai vitákból, nek sem igazán mondhattak és tervezhettek. Ez a pálya így egyértelműen a Jobbikra lett szabva.

Mindezt átgondolva talán nem is meglepetés, hogy a radikális párt képviselői olyan lépésre szánták el magukat, amelyre közel száz éve nem volt példa a magyar parlamentben. Az elnöki pulpitus elfoglalása és a szavazás alatti hazaárlás olyan erőt – és alapvetően normasért – magatartás, amely esetében a kivételével számíthatott arra, hogy komoly figyelmet kap. Így is történt: a június 21-i események azonban minden bizonnyal csak a nyitányát jelentik a Jobbik akciósorozatának. Tiltakozások, mozgalmak, s akár egy népszavazási kezdeményezés is jöhet, a Jobbik ugyanis láthatóan tisztában van azzal, hogy rálelt a vezető kampánytémájára. Talált végre egy olyan ügyet, amelyben úgy különbözhet meg a Fidesztől, hogy közben övé a hagyományosan jobboldalinak – és nem is szalonképtelennek - számító álláspont. Most már csak az a kérdés, hogy a Fidesz felismeri-e ezt a veszélyt, illetve képes lesz-e hatékony válaszcsapásra: akár ebben az ügyben, akár más fronton.

(Heti Válasz, 2013. július 4.)

<http://torokgaborelemez.blog.hu> - a Flag Polgári Magazin Partnere

Ajánló